ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 7694
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210
Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
29
ΜΑΪΟΥ 1937
Σελήνη 18 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 5.37 Δύσις 7.07.
Θεοδοσίας μάρτυρος

ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΥΡΙΑΡΧΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΑΓΑΤΣ

ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ

ΠΕΡΑΝ. Ὑπεγράφη τό σχέδιον συμβάσεως διά τάς σιδηροδρομικάς μεταφοράς εἰς τό τρίγωνον Καραγάτς μεταξύ τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σιδηροδρόμων κ. Σελσχεδδίν Κιζλτάς, τῶν τεγκῶν συμβούλων κ. κ. Κουρτνάν καὶ Ἰσνάϊ, καὶ τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου κ. Στασινοπούλου.

Τελευταῖος εἶχον πρόκψει δρισμένα ἐπίμαχα σημεῖα εἰς τό σιδηροδρομικόν αὐτό δίκτυον. Ἡ ὑφισταμένη ἑλληνοτουρκική φιλία, ἡ καλή διάθεσις καὶ ἡ πίστις, ποῦ δείπνον τάς πολιτάλκους καὶ μακράς διαπραγματεύσεις, ἦσαν ἱκανά ἐφόδια διά νά ἐπιτευχθῇ ἡ τελική συνεννόησις.

Ἡ σιδηροδρομική γραμμή εἰς τό τρίγωνον Καραγάτς ἐκ τῆς τουρκικῆς μεθορίου εἰσέρχεται, ὡς γνωστόν, εἰς τό ἑλληνικόν ἔδαφος μέχρι Καραγάτς, ὁπόθεν καὶ πάλιν διέρχεται διά τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους κατά 7 χιλιόμετρα, διά νά ξαναβῇ εἰς τό ἑλληνικόν ἔδαφος, πρίν φθάσῃ εἰς τήν ἑλληνοβουλγαρικήν μεθόριον, Χίλια δύο ζητήματα συνέβη νά ἐγερθοῦν τότον εἰς τά τουρκικά τραῖνα, τά διερχόμενα ἐκεῖθεν, ὅσον καὶ εἰς τά διεθνῆ τῆς Εὐρώπης, χωρίς νά ὑπάρχῃ κανεὶς κανονισμός, ὁ ὁποῖος νά προβλέπῃ τάς διαφόρους περιπτώσεις καὶ τήν ἐξάσκησιν τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων ἑκάστου τῶν δύο Κρατῶν εἰς τήν περιοχήν του.

Ἠνάσα ὑπογραφέτσα σύμβασις, ἀφοῦ ἐγκριθῇ ἀπό τάς οἰκείας Κυβερνήσεις Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, ἔρχεται νά λύσῃ κάθε ἀμφιβολίαν ποῦ ἐνεφιλοχάρει εἰς τήν σιδηροδρομικήν συγκοινωνίαν τοῦ τριγώνου Καραγάτς. Διά τής νέας συμβάσεως ἐξασφαλίζονται πλήρως τά κυριαρχικά δικαιώματα τῶν δύο Κρατῶν, θά γίνεται δέ εἰς τό ἐδάφδιν των πλήρης ὁ οἰκονομικός, τελωνειακός καὶ σιδηροδρομικός ἔλεγχος, δι' ἰδιαιτέρου δέ ἄρθρου, εἰς τό ὁποῖον προβλέπεται ἡ διαιτησία, θά λύεται κάθε διαφορά, ἡ ὁποία θά ἤτο δυνατόν νά προκύψῃ μεταξύ τῶν δύο φίλων Κρατῶν.

Ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος κ. Στασινόπουλος, προέβη εἰς τάς κάτωθι δηλώσεις:

—Εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχής, διότι μετά τῶν Τούρκων συναδέλφων μου ἀποπερατώσαμεν καὶ ὑπεγράφαμεν σχέδιον νέας συμβάσεως κυκλοφορίας τῶν συρμῶν εἰς τήν ζώνην Καραγάτς, τό ὁποῖον καὶ ὑπεβάλαμεν πρός τελικήν ἔγκρισιν εἰς τάς δύο κυβερνήσεις.

»Εἶνε γνωστόν, ὅτι διά τής συνθήκης τῆς Λωζάννης καθιερώθη ἐλευθερία διαμετακομίσεως διά τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, τῆς εὑρισκομένης κατά μῆκος τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων καὶ διερχομένης ἐναλλάξ διά τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τουρκικοῦ ἐδάφους.

»Εἰς ἐπίτροπος τῆς Κ.Τ.Ε., ἀπό τοῦ 1923 ἐκλεγόμενος, ἐξηφάλιζε τήν κανονικήν κυκλοφορίαν διά κανονισμοῦ ἰδικοῦ του.

»Ἡ Τουρκοελληνική φιλία, κατέβειξεν εἰς τάς δύο κυβερνήσεις, ὅτι θά ἠδύνατο νά συνεννοηθοῦν μόναι των καὶ νά θέσουν τέρμα εἰς τάς ὑποχρεώσεις τοῦ ξένου ἀντιπροσώπου, ὅστις ἦτο καὶ πολυδάπανος. Ἀπευθυνθεῖσαι εἰς τήν Κ.Τ.Ε., ἠπέτυχον τήν κατάργησιν καὶ ἤρχισαν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις.

»Εἶμαι εὐτυχής, ὅ.τι ἐκλήθην ν' ἀντιπροσωπεύσω τήν Ἑλληνικήν Κυβέρνησιν καὶ νά φέρω εἰς αἴσιον πέρας τάς διαπραγματεύσεις. Τό ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ἦτο δυσχερές καὶ λεπτόν, διότι ἀφ' ἑνός ἔπρεπε νά ἐξασφαλίσωμεν πλήρηθεν τήν ἐλευθερίαν ταξιδίων εἰς τούς ἐκ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ταξιδεύοντας, τούς διερχομένους ἀναγκαστικῶς διά τῆς ξένης ἐπικρατείας, συχχρόνως δέ καὶ νά μή θίξωμεν τά κυριαρχικά δικαιώματα τῶν δύο Κρατῶν εἰς τήν ὁπό ἐπιτήρησιν ζώνην.

»Διά τοῦ ὑπογραφέντος συμφόνου θεσπίζεται καὶ ἐλευθερία πλήρης τῶν ταξιδιωτῶν καὶ παραμένουν ἀπολύτως σεβαστά καὶ ἀπαραμείωτα τά κυριαρχικά δικαιώματα τῶν δύο φίλων Κρατῶν».

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΟΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Τό ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Δευτέρας, κάτω ἀπό ἕνα λαμπρόν ἥλιον, ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Ἀλμπέρ Λεμπρύν, συνοδευόμενος ἀπό τά μέλη τῶν νομοθετικῶν σωμάτων καὶ περιβαλλόμενος ἀπό τούς ἀντιπροσώπους τῶν μεγάλων ξένων Δυνάμεων, ἐνεκαινίασεν ἐπισήμως τήν Διεθνῆ Ἔκθεσιν 1937 τῶν Παρισίων. Τό ἀπό τόσων ἡμερῶν ἀναμενόμενον μέ ἀγωνίαν γεγονός τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, ἀνηγγέλθη μέ ἑκατόν καὶ ἕνα κανονιοβολισμούς.

Ὅταν ὁ κ. Λεμπρὺν ἔφθασεν εἰς τόν τόπον τῆς Ἐκθέσεως, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ δίαυλα ἀλλαι προσωπικότητες καὶ ἀξιωματοῦχοι καὶ ἀνήλθεν ἐπί τῆς εἰδικῶς στρωθείσης ἐξέδρας, ἡ μουσική τοῦ τάξεου τῶν Παρισίων ἀπαίσιωσε τήν Μασσαλιάτισσα καὶ ἡ ἐφρυῆ ἤρχισε διακοπτόμενη ἀπό ὑψηλά μουσικά τεμάχια, ὡς τό ἐπρεβλόγιον τοῦ Μέσσιγερ, τόν ὁποῖον πρός τήν Δικαιοσύνην, τήν Ἱρωϊκήν Πορείαν τοῦ Σαίν-Σαέν κ. ἄ. Ἐξεφωνήθησαν ἀλλεπάλληλοι λόγοι ὑπό τῶν κ. κ. Ἐδιμόβου Λαμπέ, γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἐκθέσεως τοῦ στρατηγοῦ Πίτσω, ἐκπροσώπου τῆς Ἰταλίας, τοῦ κ. Πόλ Μπασσίνε, ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου τῆς Γαλλίας καὶ ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ὅταν ὁ κ. Λεμπρὺν ἐπτόφρασε τήν συνήθη φράσιν: «Ἡ Ἔκθεσις ἀνοίγεται», ὅλοι οἱ παρισταμένοι ἐχειροκρότησαν φρενιτιωδῶς.

Ὁ κ. Λεμπρὺν εἶπε μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς:

«Ἐν διόμματι τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, εὐχαριστῶ τά Ἔθνη τά ὁποῖα ἠθέλησαν ἀντιπροκριθόμενα εἰς ἀπευθυνθεῖσαν πρόσκλησιν, νά λάβουν μέρος εἰς τήν Διεθνῆ Ἔκθεσιν καὶ νά τιμήσουν τοιουτοτρόπως τήν Γαλλίαν καὶ τήν πόλιν τῶν Παρισίων. Ἡ στάσις των τάς συγκινεῖ βαθέως.

»Χαιρετίζω τούς ὑπερόχους κυβερνήτας των ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κυρίων πρεσβευτῶν καὶ ἄλλων ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων Κρατῶν. Συγχαίρω πάντας ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, ὑπό οἱανδήποτε ἰδιότητα, ἀπό τόν γενικόν ἐπίτροπον τῆς Ἐκθέσεως κ. Ἐδμόιδον Λαμπέ μέχρι τοῦ ἀσημοτέρου ἐργάτου, συνετέλεσαν εἰς τήν ἀποπερατωσιν τοῦ μεγαλειώδους ἔργου τό ὁποῖον εγκαινιάζομεν σήμερον.

»Ὅτε συνεστήθη ὁ ὀργανισμός τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων κατά τό 1878 καὶ ἐγένοντο τότε τά ἐγκαίνια, ἕνας μεγάλος ποιητής, ἀναφέρόμενος εἰς τόν ἰδεῶδη σκοπόν τῶν τοιούτων ἐκθέσεων εἶπε: «Ἡ διεθνῆς ἔκθεσις εἶναι ἡ ὁπογραφή τοῦ θέτουν οἱ λοι κάτωθεν μιᾶς ἐθελικῆς πράξεως, εἶναι ὁ καταστατικός χάρτης τῶν βιομηχανιῶν συνεταιριζομένων τάς τέχνας, τῶν ἐπιστημῶν ἐνθαρρυνόντων τάς ἀνακαλύψεις, τῆς πρόοδου πολλαπλασιζούσης τήν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ (δεύδους) συζευγνυομένου μετά τῆς πραγματικότητος, εἶναι ἡ ἐπικοινωνία τῶν Ἐθνῶν διά τῆς ἁρμονίας ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπό τήν ἐργασίαν.»

»Εἴθε ἡ μεγάλη ἐφετεινή συγκέντρωσις νά δίδῃ διά μίαν ἀκόμη φοράν εἰς τούς ἀνθρώπους ὅτι δέν ἠπορεῖ νά ὑπάρξῃ ἀληθῆς εὐδαιμονία καὶ εὐμάρεια εἰμή μόνον ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς ἀμοιβαίας ἀπολήψεως περί τῶν ἀναγκῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ἑκάστου λαοῦ.

«Ὑπ' οὐτοὺς τοὺς οἰωνοὺς καὶ ὑπ' αὐτάς τάς εὐχας καὶ τάς ἐλπίδας, ἐγκαινιάζω τήν ἐφετεινήν διεθνῆ Ἔκθεσιν.

Ὁ Ὑπουργός τοῦ Ἐμπορίου κ. Μπασσίνε εἶπε τά κατωτέρω χαρακτηριστικά:

«Δέν ὑπάρχει ἡ εἰρος ὅπου ἡ ἔκκλησίς μας νά μήν εὕρεν ἀπήχησιν. Τεσσαράκοντα τέσσαρα Ἔθνη ἀπεδέχθησαν τά σχέδιά μας. Ἡ συμμετοχή των μᾶς ἐπιφοιεῖ τιμήν καὶ μᾶς εἶναι πολύτιμος.

»Ὁ συνδυασμός τῆς ἰσχύος μετά τῆς καλοκαγαθίας, τοῦ νεφοῦ μετά τοῦ ὠφελίμου: ἰδοὺ τό μεταξύ των δύο φίλων Κρατῶν.

Στασινόπουλος, προέβη εἰς τάς κάτωθι δηλώσεις:

—Εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχής, διότι μετά τῶν Τούρκων συναδέλφων μου ἀποπερατώσαμεν καὶ ὑπεγράφαμεν σχέδιον νέας συμβάσεως κυκλοφορίας τῶν συρμῶν εἰς τήν ζώνην Καραγάτς, τό ὁποῖον καὶ ὑπεβάλαμεν πρός τελικήν ἔγκρισιν εἰς τάς δύο κυβερνήσεις.

»Εἶνε γνωστόν, ὅτι διά τής συνθήκης τῆς Λωζάννης καθιεροῦται ἐλευθερία διαμετακομίσεως διά τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, τῆς εὑρισκομένης κατά μῆκος τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων καὶ διερχομένης ἐναλλάξ διά τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τουρκικοῦ ἐδάφους.

»Εἰς ἐπίτροπος τῆς Κ.Τ.Ε., ἀπό τοῦ 1923 ἐκλεγόμενος, ἐξηφάλιζε τήν κανονικήν κυκλοφορίαν διά κανονισμοῦ ἰδικοῦ του.

»Ἡ Τουρκοελληνική φιλία, κατέβειξεν εἰς τάς δύο κυβερνήσεις, ὅτι θά ἠδύνατο νά συνεννοηθοῦν μόναι των καὶ νά θέσουν τέρμα εἰς τάς ὑποχρεώσεις τοῦ ξένου ἀντιπροσώπου, ὅστις ἦτο καὶ πολυδάπανος. Ἀπευθυνθεῖσαι εἰς τήν Κ.Τ.Ε., ἠπέτυχον τήν κατάργησιν καὶ ἤρχισαν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις.

»Εἶμαι εὐτυχής, ὅ.τι ἐκλήθην ν' ἀντιπροσωπεύσω τήν Ἑλληνικήν Κυβέρνησιν καὶ νά φέρω εἰς αἴσιον πέρας τάς διαπραγματεύσεις Τό ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ἦτο δυσχερές καὶ λεπτόν, διότι ἀφ' ἑνός ἔπρεπε νά ἐξασφαλίσωμεν πλήρηθεν τήν ἐλευθερίαν ταξιδίων εἰς τούς ἐκ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ταξιδεύοντας, τούς διερχομένους ἀναγκαστικῶς διά τῆς ξένης ἐπικρατείας, συχχρόνως δέ καὶ νά μή θίξωμεν τά κυριαρχικά δικαιώματα τῶν δύο Κρατῶν εἰς τήν ὁπό ἐπιτήρησιν ζώνην.

»Διά τοῦ ὑπογραφέντος συμφόνου θεσπίζεται καὶ ἐλευθερία πλήρης τῶν ταξιδιωτῶν καὶ παραμένουν ἀπολύτως σεβαστά καὶ ἀπαραμείωτα τά κυριαρχικά δικαιώματα τῶν δύο φίλων Κρατῶν».

Η ΕΥΡΟΠΑΪΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Η ΑΝΑΚΑΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΕΞ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 25 Μαΐου. Οἱ ὑπουργοί τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας κ. Ἰβόν Νελλαντ, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κ. Ἔντεν Ἤντεν, τῆς Ρωμανίας κ. Ἀντωνέσκο, τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας κ. Λιτβίνωφ καὶ τοῦ Ἠθνους τῶν ἐξωτερικῶν πολιτικῆς τῆς Τουρκίας, τῆς Ἴωνίας καὶ τῆς Λετονίας κ.κ. Ρουσδῆ Ἀράς—ὁ ὁποῖος ἀξιόλογα πράξεις τοῦ συνδυαλίου τῆς Κεντικῆς τῶν Ἐθνῶν—Σάντλερ καὶ Μάνινεας, συνεκεντρώθησαν εἰς τήν Γενεύην διά νά συζητήσουν ἐπί διαφόρων ἐκκρεμῶν ἐξωτερικῶν προβλημάτων καὶ νά προσπαθήσουν διά μίας εἰδικῆς φορᾶς νά φέρουν τήν πολυπόθητον εἰρήνην εἰς τήν εὐρωπαϊκήν ἤπειρον.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας ἤλθεν εἰς Ἑσπερίαν μέ διαφόρους πρόσωπικότητας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ γεύματος, τό ὁποῖον ἔδοσε εἰς συνήθεια, ἐκ μέρους τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κ. Ἀβενόλ, καὶ ἠδυνήθη νά τοῦ; δοῦν τοκαπτῆ ἐπί τῶν ἀπόψεων των διά τά φλέγοντα ζητήματα.

Εἶναι πιθανόν νά τεθῇ καὶ πάλιν ἐπί τάπητος τό ζήτημα τοῦ πανζιγκίου τῆς Ἀλεξανδρέτας. Ἡ γαλλική κυβέρνησις ἐπιμένει εἰς τάς διατυπωθείσας προτάσεις της εἰς τήν εἰδικῆς συσταθεῖσαν μικτήν ἐπιτροπήν καὶ εἶναι ἀποφασισμένη ν' ἀναπτρῇ εἰς τήν διατηρίαν τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διά ν' ἀνεμπόδιστον τήν τελευταίας ἐγκαθίδρυσιν τῆς ἐπί μέρους τῆς Τουρκίας. Αἱ ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἀφορῶν τήν ἀναγνώρισιν τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἐν τῇ σανζιγκίῳ τῆς Ἀλεξανδρέτας ὡς γλώσσης ἀπεμίου καὶ τήν προσάρτησιν εἰς αὐτό τριῶν ἐπαρχιῶν τῆς Συρίας κατά τήν περιφέρειαν τοῦ Λαττακιέ.

"Ὅσον ἀφορᾶ τήν σύγκλησιν τῆς συνδιασκέψεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ αὐτή κατά πάντα πιθανότατα, θά λάβῃ χώραν κατά τάς ἀρχάς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος μετά τό πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς συνόδου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

***

Τό πρόβλημα, τό ὁποῖον ἀναμφιβόλως, εἶναι τό περισσότερον φλέγον ἀπό πάντα ἄλλο καὶ ἐφαλκύει ἰδιαιτέρας τήν προσοχήν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων εἶναι κατά φυσικόν λόγον τό ἰσπανικόν.

Κατά τήν διάρκειαν τῶν πρώτων συνομιλιῶν τῆς ὁποίας ἔσχον ἀπό τήν ἀρχήν του εἰς Γενεύην, ὁ κ. Νέιλ Βάγν—ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ ν' ἀντιπροσωπεύῃ τήν χώραν του εἰς τήν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, κάτοχος τέλος πλέον τό χαστοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν—ἐξήγησε τούς λόγους οἱ ὁποῖοι ἠνάγκασαν τήν Κυβέρνησίν του νά καταθέσῃ τό τήγκιμα τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπεμβάσεως.

Κατά τήν γνώμην του, ἡ κατά στασις μετεβλήθη ἀρκετά αἰσθητῶς ἀπό τόν παρελθόντα Δεκέμβριον, ἀπομχὴν κατά τήν ὁποίαν εἶχε κλιθῆ τό συμβούλιον διά νά ἐκφρᾶσῃ τήν ἐν προκειμένῳ γνώμην του. Ἡ ἀνάμιξις τῶν ἰσχυρῶν ἰταλικῶν δυνάμεων εἰς τάς ἐχθροπραξίας τοῦ μετώπου τῆς Μαδρίτης, ὁ ρόλος τῶν ὁποίων ἔπαιξεν ἡ γερμανική ἀεροπορία εἰς τήν Βασκάνιαν καὶ κυρίως εἰς τήν καταστροφήν τῆς Γκερίκα καὶ ὁ διεθνῆς ἰσπανικός ἐμφύλιος πόλεμος μέχρι ἀπόψεως ἀπαιτοῦν νά ἀπαιτεῖ νέα καὶ ἐπιμελεστέρα περισσότερον ἐξέτασις τοῦ ἰσπανικοῦ δράματος.

Ἡ Ἰσπανικὴ Κυβέρνησις ὑπενθυμίζει διά τῶν ἀντιπροσώπων τῆς καὶ τῆς μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅτι, συνεπείᾳ τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ βεβαιοῦσης ἐπεμβάσεως, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος δέν εἶναι δυνατόν πλέον νά θεωρῆται ὡς ἐσωτερική ὑπόθεσις καὶ ὅτι τοῦνεντεῦον περιεδλήθη διά διεθνοῦς χαρακτῆρος.

Λαμπρόν ἔδοξεν τό ὁποῖον ποῦ ἀδόλληρος ἡ ἀνθρωπότης, ἀπό τά δέκα τῶν αἰώνων. Αὐτή εἶναι καὶ ἡ ἀνδρωμός ἀπόψεις μας εἰς τήν ἀγωνιστέρα τῆς σκυμπαντικῆς αἰθριότητος πρός τήν ὁποῖαν θά μᾶς ὁδηγήσῃ κοινή ἐργασία ἔχουσα τοῦς κτινοῦς σκοπούς καὶ χωρίς καμμίαν ὑστερεδουλίαν. Εἰ: λοιπόν ἡ σήμερον ἐγκαινιζομένη Διεθνῆς Ἔκθεσις νά μή ἀναφέῃ ὀδείμον τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων μας καὶ νά μᾶς, φέρῃ τήν σύμπνοιαν καὶ ἀγάπην μεταξύ τῶν διαφόρων λαῶν τοῦ κόσμου, εἰ ὁποῖοι κατά δέκα πολλοῦς μίαν κοινήν συνεργασίαν εἰς δλα τά ἐπίπεδα τῆς κεινωνικῆ, ζωῆς.

Κατά τήν γνώμην τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως, ἡ ἀρχεινή Διεθνῆς Ἔκθεσις ὑπερέβη πάσαν προηγουμένην εἰς λαμπρότητα καὶ συμμετοχήν ἀταφόρων Κρατῶν.

Ἐκ τούτου ἀξίωται, ὅτι εἰς τήν Βελγίδιον δέν νίνεται ἀδιμμία ἀνάμιξις καὶ συμβιβασμό τῶν δημοκρατικῶν μετά τῶν θεοκρατοκαλιστῶν. Πίστεις αὐτοῦ ἀκόμη περί ἀπόψεις τῆς νεηλασίας Κυβερνήσεως τῆς Ἰσπανίας κατά τήν ἐξωτερικήν Δυνάμεων ἐπιμένει εἰς τάς ἀμφιλίου ἀπόφασιν καὶ αἱ ὁποῖαι ἐλαγόνοσαν ἐξ ἀφόρου καὶ ἀδίκου ἐλέου τῆς ἀπαιτοκρατικῆς δυνάμεις. Αἱ ἔθνοι αὐτοῦ Δυνάμεις εἶναι: ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γερμανία.

Εἰς ἀπάντησιν πρός τά διάφορα τῆς ἀνωτέρω, τά γενόμενον ὑπό τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἡ Ἰσπανικὴ Κυβέρνησις πρόκειται νά λάβῃ διά ἐγκρίσεώς μέν ἀρισμένην ἀπόφασιν ἀναφορικῶς πρός τήν γενικήν ὅσον καὶ αὐτοκτόνον ἀναχώρησιν τῶν ἐθελοντῶν τῶν ἐθνῶν τῶν ἐθνικῶν ἐξ Ἰσπανίας. Ἡ τακτική ἐπί τοῦ ζητήματος τῶν ἐθελοντῶν τῶν ἐθνικῶν κόβεν πάντοτε ποτό σταθερά ἐν τῇ ἐπί κοινῆς ἐπιστρωνεί πρός τάς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ποῦς τῆς ἔθεν τό κ. Ἤντεν καὶ ποῦς τάς συζητήσεις, τάς ὁποίας διεξήγαγεν ὁ κ. Νελλαντ ἐν Βρυξέλλαις μετά τοῦ κ. Βάν Ζήλαντ.

"Ὅσον ἀφορᾶ τόσα εἰδικώτερον τό ἐνδεχόμενον μιᾶς στρατιωτικῆς ἀνακωχῆς—ἀπαιτεῖται ὅσον διά τήν ἀπόσυρσιν τῶν ξένων θελοντῶν ποῦ μάχονται ἐπί τῶν δύο μετώπων—ἀπόφασις θετικοῦ περιεχομένου δέ ἡ κυβέρνησις τῆς Βαλένθιας θά ἐλάμβανε τοιαυτήν ἀναφορά, ὅτι ὅμως καὶ γενικῶν πασῶν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

***

Τά Φίρεν "Ὄρμης Ἔλαβον ἤδη τήν ἀπάντησιν τῆς Γερμανίας διά τῆς προκαλούσης τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως διά τήν ἀνακωχήν τῶν ἐχθροπραξιῶν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

Καθ' ἑαυτόν τό περισσότερον γαλλικά φύλλα, ἡ ἀπάντησις αὐτή, κάτωθι ἀναφῆς ὅτι μία διακοπή τῶν ἐχθροπραξιῶν συνεπάγεται πολλάς δυσκολίας, ἐν τοῦς ὁποῖοις ὅσον τοιοῦτον ἐπιβάλλουν ὅνδς αἰσίου ἀποκλεισμοῦ.

Δυστυχῶς ὅμως, ὅσον τοιοῦτον τά ἀγγλικά φύλλα, τά ὁποῖα τῆς ἀναφῆς δέν εἶναι δυνατόν νά πραγματοποιηθῆ χωρίς νά θέλουν καὶ τά δύο ἐπιμένοντα στρατεύματα.

Ἐν τούτοις κανείς πίστιν εἰς τάς ἐν Σαλαμάγκας προεγγυήσεις πληροφορίας θά ἤθη ὅτι εἰ ἐπίσης ἐπί ἑβδομαδιαῖαν κόμαν ἐν ἀνδιεφέρονται καὶ πολύ διά τήν ἀνακωχήν.

Ἡ Γερμανία, διά τῆς ἀπαντήσεώς της εἰς τό Βέλγιον τῆς ἀνακωχῆς, ἀπεδείχθη κατά ἄθων τήν διακοπήν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἄλλα προβλέπει μερικές παρατηρήσεις ἐς τρός τήν ἐπιλύσιον τοῦ διαβήματος.

Εἶναι πρός τό παρόν ἀδύνατον νά δεισθῇ κανείς εἰς τάς ἀπαντήλεῖς τοῦ Ράϊχ. Πάντως ἡ ἀπάντησις αὐτή πρόκειται συμβόλαι ἀπαιτεῖ πρόθεσις τῆς Γερμανίας.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἔδω ἐπεδείθη ἀκόμη εἰς τό Φίρεν "Ὄρμης, ποτεδεῖται δέ εἰς τήν Ρώμην ὅτι ἔδω πρόκειται νά ἐπιδοθῇ πρόσω ἀπαντρῆς ἐν Βουβάπεστ ὁ κόμης Τσιάνο.

Ἐπίσης ἔδω ἐπιδείθη ἀκόμη καὶ ἡ σχετικῆ ἀπάντησις τῆς Μόσχας. Κατά τήν πρόχθεσιν τῶν ἐκπροσώπων τῆς ὀπεπιτρωπῆς μή ἐπιμήδεσεως συνεζήτηθη ἡ ὑπεδλήθεισα ἀναφορά τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπορογνωμόνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐπιφορτισθῆ νά ὑποδείξουν τούς καλλιτέρους πρακτικούς τρόπους διά νά ἐπιτευχθῆ ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ξένων ἐθελοντῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἰσπανικῆς Χερσονήσου. Ἡ μελέτη αὐτῆς τῶν ἐμπορογνωμόνων εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν καταλλήλοιμεν πρακτικῶν ἐκ μέρους τῆς δρατικαικῆς κυβερνήσεως, ἀποκαστοῦσης νά διευκολύνῃ τό ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς μή ἐμβάσεως.

***

ΡΩΜΗ. Κατά τήν ἐφημερίδα «Ἡ Φωνή τῆς Ἰταλίας» ἡ πλειοψία δικαιώσεως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας περί ἀνακωχῆς, δεν δύνατοι νά ἀφελῆσῃ εἰς τίποτε καὶ μάλλον θά ἐπιφέρῃ σύγχυσιν εἰς τάς ἐρχησίας τῆς ἐπιτροπῆς μή ἐπεμβάσεως τοῦ Λονδίνου.

Ο ΜΠΛΟΜΠΕΡΓΚ ΘΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

ΡΩΜΗ. Ὁ στρατάρχης φόν Μπλόμπεργκ ὑπουργός τῶν στρατιωτικῶν τοῦ Ράϊχ κλιθεῖς ἐπό τοῦ Μουσολίνι φθάνει εἰς Ρώμην τήν 2αν Ἰουνίου ὁρισθείσης ἐπιθεωρήσεων τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Γερμανός στρατάρχης θά παραμείνῃ ἐν Ρώμῃ ἐπί τινας ἡμέρας, θά συνομιλήσῃ δέ μετά τῶν Μουσολίνι Τσιάνο καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτελείων.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

"ΓΑΜΗΛΙΟ ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ,,

ΤΟΥ κ. ΘΕΟΔ. Β. ΒΑΣΜΑΤΖΗ

Μέ τή συνεχιζόμενη ἀπάρκεια σεν «ἐπανιέστερον ἐρμηνευτῶν ἔ-δοσεν νά ἀπαντοῦμεν ἀνχόπαρα, ὅπερχε ἀκόμη πάτρας καὶ ἐ-μερικῶς σκηνῆς ἤκουν καὶ καλά.

Ἀλλά ποιά ἡ κεντρική ἰδέα τοῦ κειμένου;

Κ' ἀκόμη μπό πολύ ἀνάγκη ὑγῆμα τό θέατρο καὶ ποῦ κρίνει ν' ἀποδείξῃ; Ἀφοῦ λοιπόν εἶνε γνωστό ὅτι τό θέατρο ὑγῆμα ἀπό μιά ἀρετῆ ἀνάγκη τῆς ζωῆς σχῆν ἀπό σκηνῆς ἐδιδασκαλία ἀφορῶν πραγμάτων ποῦ ν'ἀπαλλάσσουν σεν διπαιωλογήσεν τῶν θεστῶν, μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν, τῆς σκηνῆς καὶ τῶν θεατῶν πρέπει νά ὑπάρχῃ μιά ἀρετῆ φυσική ἐπικοινωνία. Αὐτή ἡ φυσική ἐπικοινωνία ἔκειμε ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς παραστάσεως τοῦ «Γαμηλίου Ἐμβατηρίου». Γιατί ἄλλα αὐτά, πρόσωπα καὶ πράγματα ποῦ παρουσιάζονται σεν τέσσερες πράξεις καὶ μάλιστα ἀπό τό μέσον τῆς δεύτερης, εἶνε ξένα πρός τήν Ἑλληνικήν πραγματικότητα, ἀνόμαχοι, κι' ἀ ἐν συμβάναι ποῦ ὁχι μόνο γλαφρόνουν τήν φυσικῆ ἐπικοινωνία, ἀλλά αὐτοῦ: δέ ἀρχῆς κρατοῦν τό θεατῆ σά φυσικῆ ἀπάντησι. Ἀλλ' ἀν ὁποιοσδῆ ἔπι μά τό τετράπρακτο αὐτό ἔργο ὁ συγγραφέας θέλγοντα καὶ